

PLEEGZUS

Marc Reynaert

“Vandaag is toneel een literaire oefening geworden, die zich ergens in de marge afspeelt” Jan Joris Lamers

PERSONAGES

EVA, jonge vrouw

CELINE, jonge vrouw

JULIA, moeder van Eva, heeft een verstandelijke beperking

PAULA, begeleidster van Julia

SIMULTAANDECOR

Achteraan (jardin) op het toneel, een tuinbank zonder leuning; centraal (jardin), twee stoelen (gesprekshoekje Julia en Paula); centraal aan de overkant (cour), een tafel, waarop een telescopische steel, en twee stoelen (werkhoek Eva) en vooraan (cour), een stoel, waarop een pop zonder kop, een springtouw, een foto van moeder en dochter.

1

Eva, in badmantel, op met flesje water in haar hand om haar nadorst te lessen.

EVA Ik ben net terug van een reis. Tien jaar lang geen dag vakantie genomen en toen moest ik er uit. Heb een reis voor singles gekozen. Op de eerste ‘gezellige’ avond met dansorkest, liet ik na vijf minuten het gezelschap in de steek en trok de stad in. Heb aan één stuk gevreten en gezopen. De ene kroeg in, de andere uit. Ben je lesbisch misschien, lalde de laatste die ik van mij afschudde, ik ben een bv, en ik vroeg wat een bv was, hoe wereldvreemd kan je zijn dat je dat niet weet. Ik wendde me af, draaide even weg. De zon was al opgestaan. Ik rilde van de drank. Het zweet gutste uit mijn poriën. Ik zag een beest dat er niet was. Ik werd angstig. Keek in mijn handspiegel. Gooide hem tegen de straatstenen, de stukjes strandden in een greppel. Ik liep naar de brug, leunde over de reling ... maar liet me niet vallen. Ik waggelde over de tramrails, stak over bij rood licht, hoorde banden piepen, het geluid van een crash of was het een crash in mijn hoofd, en liep harder dan ik kon. De dood haalde me net niet in. Ik bereikte mijn hotel. De man achter de balie hielp me naar mijn kamer. Ik opende het raam en keek in de diepte. Ik haastte me naar het toilet, kotste en viel in slaap. Ik ontwaakte in de kots. Onder de douche genoot ik van de stralen die mijn lichaam een glans gaven. *Gebruikt het lege flesje als sproeier. Af.*

2

TRACK 1 Nancy Sinatra ‘These booths are made for walking’

Julia en Paula zingend en dansend op.

Bij het weggaan de MUZIEK UITFADEN.

3

Celine op. Gaat op de bank zitten en wacht.

Eva op. Ze neemt de telescopische steel van tafel en richt zich tot het publiek.

EVA E P CLEANING ! Eva Pastermans Cleaning uitroepingsteken. Het

uitroepingsteken is een telescopische steel. Rechtopstaand. Zo.

CELINE Eva, ken je me nog? Celine, je pleegzus. Of wil je me niet meer kennen? Het boterde niet tussen ons. Ik pestte jou en jij pestte mij. Mijn ouders wisten er ook niet altijd raad mee. Maar ze deden hun best om ons gelijk te behandelen. Ze moesten er ook geen moeite voor doen. Pa had met zijn commerce een fortuin vergaard. Ze wilden je zelfs in hun testament opnemen. Ik heb me daar tegen verzet. Ik vond dat je al genoeg kreeg. En op een dag pakte je je spullen bijeen en vertrok. We hebben je niet meer teruggezien. Wat was de druppel al weer die de emmer deed overlopen? Ho ja, de opmerking van de buurtslager over de familie Coppens, een klant van hem, die zich alleen het goedkoopste kon permitteren, afval vroeg voor de kat maar het zelf opat en hun zoon Harald naar de universiteit lieten gaan om voor burgerlijk ingenieur te studeren. De slager vond dat niet kunnen. Als het lage volk al voor burgerlijk ingenieur gaat studeren, wat moeten de kinderen van rijke mensen dan nog gaan studeren en die hebben zoveel meer stijl, voornaamheid, distinctie, beheersing. Je hebt het pakje vlees in zijn gezicht gegooid, vertelde je.

EVA Het spatte uiteen. Ik ben blind, riep hij. Van de smeerlapperij in je vlees, ja!

CELINE Zo kende ik je wel. Het rebelse type. Sociaal bewogen, zei een leraar, de enige die jou kon pruimen. Je had ook geen vriendinnen. Iedereen vond je arrogant. Ma vond je reactie op de slager ongepast. Voor haar heeft iedereen recht op een mening en ze gaf de slager eigenlijk gelijk. Ze vond dat Harald Coppens beter voor lasser had geleerd, dan had hij zo meteen werk kunnen vinden! *Stilte* Wist jij trouwens dat Harald Coppens zich heeft laten omscholen tot loodgieter en een bloeiend bedrijf heeft. *Stilte* Pa had het heel moeilijk met je vertrek. Hij vond het een nederlaag. Nam ook de schuld op zich omdat hij niet geprobeerd had om je op andere gedachten te brengen. De bom moest eens barsten, zei ma plots. Welke bom, vroeg pa. Je weet wat ik bedoel. Hij nam de insinuatie niet. Er zijn toen voor het eerst klappen gevallen, harde klappen ... en van het een kwam het ander en uiteindelijk zijn mijn ouders uit elkaar gegaan. Niet dank zij jou. Die pluim mag je niet op je hoed steken.

EVA Je ouders hadden een groot probleem. Je moest blind zijn om dat niet te zien.

CELINE Mijn pa had donkere kantjes. Maar die familiegeschiedenis is nu niet aan de orde. Mijn pa wou ook geen zwart pleegkind, ik wel, ik had liever een zwart zusje gehad. Maar we kregen een wit stug ding. Ik heb mezelf niet

gemaakt, zei je dan. Maar best ook, antwoordde ik. Ik las op je site dat je je humanioradiploma voor de examencommissie hebt behaald en dan rechten hebt gestudeerd, met onderscheiding. En toch vond je geen werk en je schreef het toe aan de ongelijke behandeling in een klassenmaatschappij. Ze is toch geen communiste, dacht ik. Ik ben je blijven volgen. Niet systematisch, maar toch af en toe. En af en toe las ik iets opvallends. Zoals dat verhaal over dat familielid van je, hoe heette ze ook weer, enfin, speelt geen rol, een Vlaamse Lili Marleen. Dat moet zowat de enige keer geweest zijn dat je iets loste over je familie. *Stilte* Ik las ook dat je samenwoonde met Jeroen Torfs, een opkomend talent in de bankenwereld. Heb even gegoogeld en zag dat hij lid was van een serviceclub. Ik ben ook lid geworden. Van dezelfde club. Ja, om hem te kunnen ontmoeten. Hij vertelde me dat jij niet zo'n voorstander was van serviceclubs. Toen ik hem zei dat je nog bij ons hebt ingewoond als pleegkind, dat we op dezelfde school hebben gezeten, dat je daar weggestuurd of beter niet meer teruggekeerd bent nadat je bij ons was weggegaan, werd hij heel nieuwsgierig. Maar ik zei dat ik over jouw afkomst helemaal niets wist, dat mijn ouders mij verboden hebben om daar vragen over te stellen. Ik heb Jeroen nog wel gezegd dat je vol luizen, blauwe plekken, sporen van wurging, littekens en letsels zat toen je bij ons arriveerde en dat je ook hinkte. Ik herinner me dat je toen weende en zei dat je van de trap gevallen was. Ons hartje brak. Jeroen hoorde dat soort verhalen niet graag. Hij is allergisch voor miserie en ellende. Vertelt er liever grove moppen over. Zijn stokpaardjes zijn illegalen en werklozen, Dat weet je, want je was toen ook werkloos.

EVA Je bent niet veel veranderd.

CELINE Is dat een compliment?

EVA Heeft hij het met jou daarover gehad?

CELINE Waarover?

EVA We zaten met de vrienden van de club te zuipen en te snuiven en er werd nog maar eens afgegeven op de profiteurs van ons sociaal stelsel en een van die zeikerds vroeg mij voor de zoveelste keer met dat treiterend stemmetje van hem: heeft ons Eva nu nog geen werk? Toen ben ik recht gesprongen en heb in zijn gezicht gespuwd. Bied je verontschuldiging aan, riep Jeroen. No way! Hij zou beter zijn bek houden want ik heb werk! Ho, ja? Ik begin maandag als kuisvrouw! Hij werd rood van schaamte, wit van woede maar dat deerde me niet, ik daagde hem uit: jij, Torfs, jij zou mijn initiatief moeten toejuichen! Jij

vindt toch dat langdurige werklozen verplicht moeten worden om gratis klusjes te doen, de straten vegen en zo, hoe zou je er dan kunnen tegen zijn dat je vriendin gaat kuisen? Ga dan maar elders wonen, snauwde hij. Ik heb mijn spullen gepakt en ben naar een vluchthuis getrokken. En ik ben kuisvrouw geworden.

CELINE Je zo vernederen!

EVA O, neen, ik vond dat meteen een volwaardige stiel. Ik heb de markt leren kennen, heb cursussen bedrijfsbeheer gevolgd en ben een eigen zaak begonnen.

CELINE Harald van Sanitair Coppens, burgerlijk ingenieur en begonnen als loodgieter, heeft, zoals ik al zei, nu ook een eigen zaak. Misschien een goeie occasie voor jou, Harald is terug single, maar, hij is wel ook lid van de club. Harald en ik zijn een tijdlang samen geweest. Toen ik hem zei dat ik hem wou verlaten en bij Jeroen intrekken, heeft hij kalm gereageerd alsof het de gang van het leven is. Nadien vernam ik dat hij ingestort is en een tijdje uit circulatie is geweest. Maar hij is sterker dan ooit teruggekomen. Dank zij de serviceclub. *Stilte* Weet je, Jeroen en ik hebben op een bepaald moment plannen gesmeed om te trouwen. Alles was al in gereedheid gebracht. Maar toen hij na een zakenreis met schimmel tussen zijn benen, ja, met een geslachtsziekte, thuiskwam, was de liefde uit. Nu ben ik net als jij single *Stilte* Naar ik vernomen heb, boert je 'ruitenwassersbedrijfje' voortreffelijk. Beste Eva, van af nu heb je er een klant bij.

EVA Dank je, Celine. Ik bezorg je een prijslijst.

CELINE Die heb ik al op internet bekeken. En graag een factuur, natuurlijk.

EVA Wij werken niet in het zwart. Ik heb een ernstige boekhouder.

CELINE Succes met je zaak. *Af.*

EVA Dank je. *Tegen zichzelf* Wat doet zij eigenlijk voor de kost? Wat speelt er zich achter haar bespatte, vervuilde ramen af? Ach! Waar moei ik me mee. *Af.*

4

TRACK 2 The Fortunes 'Here it comes again'

Julia en Paula op, zingen en dansen.

MUZIEK UITFADEN

PAULA Hoe is het met ons Juliake? Zijt ge nog niet gereed om weg te gaan? Ge hebt toch goesting?

JULIA Paula en ik zeggen altijd hetzelfde als we mekaar zien, he Paula?

PAULA Wat bedoelt ge, Juliake?

JULIA Wel als ge binnenkomt, wat zegt ge dan?

PAULA Hoe is het met ons Juliake? Zijt ge nog niet gereed om weg te gaan? Ge hebt toch goesting?

JULIA Natuurlijk heb ik goesting, Paula. Hier hele dagen binnen zitten is niet goed, hé en gij zijt ook gaarne eens weg, hé Paula.

PAULA Ja, Juliake. Hebt ge een bad genomen?

JULIA Neen, een douche, hé Paula. Geen bad meer. In een bad kunt ge verdrinken. En ge weet dat ik altijd shampoo gebruik. Riekt ge dat niet? Of zit uw neus verstopt? Van 't blèten, neen, toch?

PAULA Waarom zou ik moeten blèten, Juliake?

JULIA Omdat uw man er van onder is gemuisd.

PAULA Ge hebt een fris geurtje, Juliake.

JULIA 'k Wrijf mij altijd in met eiershampoo.

PAULA Gebruik ook maar een beetje reukwater, Juliake. En een spray.

JULIA Voor onder mijn oksels. 'k Zweet gemakkelijk.

PAULA En ook nog wat poeder, Juliake.

JULIA Waar is mijn spiegelkje, vraag ik dan en 'k haal het spiegelkje en mijn poederdoos uit mijn saccoche en 'k poeder mijn kaken. Paula, hebt ge genoeg geld mee, vraag ik dan.

PAULA Ja, Juliake.

JULIA Ge moet dan maar afrekenen met Lieske, de bediende.

PAULA Komt in orde, Juliake.

JULIA We mogen onze paraplu niet vergeten. En dan zijn we weg. Wanneer is

het nog eens de dag van de handicap, Paula?

PAULA Er is geen dag van de handicap meer, Juliake.

JULIA Waarom niet?

PAULA Het geld is op.

JULIA Geen pistoletje meer met warme choco. Geen zangeres meer. Geen zanger meer. Geen duetjes meer. Kom Paula, *ze staat recht* we gaan zelf zingen. De potpoerie van Sylveer en Marina. Mensen allemaal, ge moogt meezingen, hé. En we gaan dan rondgaan met ons muts voor een bijdrage voor de dag van de handicap, die er niet meer is maar als er geld is, er weer zal zijn. Zo is het, hé Paula?

PAULA Ja, Juliake.

Ze zingen uit volle borst een potpourri (medley): De allereerste keer, Dans je de hele nacht met mij ...

Ze gaan zitten.

JULIA Paula houdt mij gezelschap en ik houd Paula gezelschap. Paula moet haar gedachten verzetten. René, haar man, is er met een jong ding van onder getrokken en dat jong ding heeft Paula haar auto meegenomen, een schone nieuwe auto. Dat jong ding heeft tegen Paula haar man gezegd: René, gij wilt mij, wel, ik wil die auto. 't Is waar, hé Paula?

PAULA Ja, Juliake.

JULIA Paula zegt altijd ja. Gij zijt veel te braaf met de venten. Ik ken ze. Ik heb er veel gehad in mijn jonge jaren. Frans. 'k Heb hem leren poepen en ge gelooft het niet, hé Paula, 't was van de eerste keer prijs. Ze wilden het weg doen, ge zijt nog zo jong, zeiden ze, en ik zei doe maar. Ze wilden mij ook steliseren, 'k zat in een actieve periode, maar mijn vader was daar tegen, hij zei dat er aan iedereen iets mankeert. Hij kon het weten. Ze hebben Frans onvruchtbaar gemaakt. Hij wilde dat, zei hij, maar ik heb gehoord dat ze het gedaan hebben omdat het een socialist is. Zou dat kunnen?

PAULA Ik denk het wel, Juliake.

JULIA Frans ging zich dan overal aanbieden. 'k Ben ongevaarlijk, zei hij. Dan

Stafke, met zijn spleetoogskes, amaaai, die kon er wat van! ‘k Weet niet van wie hij dat allemaal geleerd had. Van een aap, zei Frieda, die van Stafke niet moest weten. Stafke had wel een heilige schrik om vader te worden. En dan is Yvke mijn lief geworden. De liefde, dat is toch ’t mooiste dat er is in het leven, en seks, daar gaat niets boven. Vindt gij dat niet?

PAULA Ja, Juliake.

Julia gooit plots haar pluchen beertje weg.

JULIA ‘k Moet het niet meer hebben!

PAULA Is hij uw vriend niet meer, Juliake?

JULIA Hij heeft mij gebeten.

PAULA Dat kan niet, Juliake.

JULIA Kijk! *Ze toont haar arm.*

PAULA ’t Is een litteken, Juliake.

JULIA Ja, een beet van Evatje.

PAULA En wie is Evatje?

JULIA Mijn dochterke.

PAULA Hebt gij een dochterke?

JULIA Ze hebben haar van mij afgepakt.

PAULA Afgepakt?

JULIA Ja, afgepakt. Ze mocht wel nog eens komen. Een achternootje. In de voornoen werkte ik in de keuken en in de achternooten maakte ik een ritje met mijn fiets. ’t Is daar niet veel veranderd. De wegen wel. De harde wegen waren vroeger aardewegen met karrensporen. En de beken zaten vol stekelbaarsjes en salamanders. Evatje is er bijna in verdronken. Ze spoog kikkerdril, weet ge wat dat is? Dat zijn de eitjes van kikkers. En er liepen hagedissen en wezels. ‘k Ben eens door een wezel verrast geworden en Evatje zat op mijn staantje en ze stak haar voetje tussen de spaken. Kunt ge het u voorstellen?

PAULA Ge zijt gevallen, Juliake?

JULIA Ze had dat expres gedaan, hé. En ze mankte dan.

PAULA En wie is de vader?

JULIA De vader? *Stilte* Hij heeft mij beertjes gegeven. Een hele zak. Voor elke vinger één. Ik zette één op de kast, één op de schouw, één op de tafel, één ... neen niet op de kachel, één op mijn nachttafeltje, één aan het voeteneinde van mijn bed. Evatje heeft er nog mee gespeeld. Het zijn mijn beertjes, zei ik, gij hebt uw pop.

PAULA En waar zijn al die beertjes?

JULIA Dood.

PAULA Dood?

JULIA Verdronken. Verbrand. In de aalput gevallen. Weggelopen. Ik heb één gestraft en in een schoendoos gestoken en meegegeven met het huisvuil. Ik was een groot kind, hé. Ik droomde van beren. En hij was de grote beer.

PAULA Dat is een sterrenbeeld, Juliake.

JULIA Ja, we keken alle twee naar de sterrenhemel. Daar, zei hij en hij duwde mij achterover. 't Was een spelletje, hé. Het leven is een geestig spelletje, zei hij.

PAULA Wie is hij?

Julia legt haar vinger op haar mond. Ze gaat het beertje oprapen.

JULIA Ik ben gereed!

TRACK 3: zie vorige

Julia en Paula, zingend, af.

MUZIEK UITFADEN

5

TRACK 4 Nick Cave & The bad seeds Higgs Boson Blues.

Celine en Eva dansend op.

MUZIEK UITFADEN

EVA Dat was even ons hoofdje leegmaken.

CELINE En genieten. Puur genieten. Niet genieten van andermans miserie. Dat is ook genieten. Leedvermaak, hé.

EVA We hebben mekaar gemaïld. Uiteraard over zaken.

CELINE Over ruitenwassen. Heerlijk!

Stilte

EVA De ramen van je appartement zijn onbereikbaar.

CELINE Amateurs!

EVA We hebben een tuckerpoolsysteem, mevrouw De Wit.

CELINE Heb ik gelezen ja, maar wat ben je ermee als je je klanten niet kunt bedienen.

EVA Jammer voor jou.

CELINE En voor jou. Je kon de uitdaging niet aan.

EVA Wij nemen geen risico's.

CELINE Ook niet met eh buitenlanders?

EVA Wat insinueer je? Kleeft er bloed aan je ruiten, is het dat?

CELINE Ben je gek!

EVA Ik gek? Neen. Maar jij moet wel gek zijn om op een plaats te gaan wonen waar geen licht valt, waar geen ruimte is tussen ...

CELINE Je begrijpt niets van postmoderne architectuur.

EVA Vuile ramen hebben ook hun charme.

CELINE Wat een platitude!

EVA Verneder me maar. Daag me maar uit. Dat prikkelt me. Dat doet me nadenken. Ik wil de grootste zijn, Celine, de grootste.

CELINE *zingt* Ze wil de grootste zijn. Ze wil de grootste zijn. Ze wil altijd de grootste zijn. *Eva valt in* Ze wil de knapste zijn. Ze wil de knapste zijn ...

CELINE By the way, ik heb besloten om draairamen te plaatsen.

EVA Toch?

CELINE Ja.

EVA Dan kan je ze zelf wassen.

CELINE Neen, Eva, dat zal een bedrijfje uit de streek voor me doen.

EVA Mag ik weten welk bedrijfje?

CELINE Het jouwe. *Stilte tegen het publiek* Ze lacht maar groen.

EVA Ik word de grootste, Celine. Bigger than big.

CELINE Wat een opgeblazen kikker.

EVA Ambitie, Celine.

CELINE Ik laat u uiteenspatten.

EVA Olala! La Maffia!

CELINE Bij manier van spreken, trut.

EVA Ja, natuurlijk, totebel.

CELINE Teef.

EVA Kutwrijf.

CELINE Drol.

EVA Heb je er nog van dat?

CELINE Zeg niet dat jij er geen meer hebt.

EVA Ik zweeg. Ik liet haar het laatste woord.

CELINE Het is een grote kunst om twee vrouwen die mekaar niet kunnen uitstaan, toch te doen overeenkomen.

TRACK 5 Nick Cave & The bad seeds 'Higgs Boson Blues'

Beiden dansen.

Af.

6

Julia op, brengt het beertje met haar voet in beweging. Paula op, ze luistert met oortje naar muziek: Kuzu Kuzu van Tarkan. Heeft iemand gezien die buiten staat en haalt haar oortje uit haar oor en komt naar voor.

PAULA Juliake!

PAULA De man die ge ginder de ruiten ziet wassen, is Aykan. Hij komt bij mij thee drinken. En dan luisteren we naar de muziek van Tarkan. Ge moet ook eens luisteren.

Paula laat Julia meeluisteren.

JULIA Dat is voor mij allemaal geitengeblaas.

PAULA Aykan heeft mij beetje bij beetje de woorden van de tekst vertaald zodat ik nu weet wat Tarkan zingt.

JULIA En wat zingt hij?

PAULA Over de liefde, Juliake. *Neuriet luid.*

JULIA Hij kan u wijs maken wat hij wil, hé Paula.

Paula toont Julia een foto van Tarkan op haar I Phone.

PAULA Dat is de zanger Tarkan. Een schone vent, hé. Mijn vriendin heeft haar vent laten staan voor een Turk en haar vent, een echte sos, is dan van partij veranderd. Ik versta hem, maar ik versta haar ook. Ze kreeg slaag van hem en niet een klein beetje. Ik zei, ge moet terugslaan, maar niet met een stok of zo, maar anders. En ze heeft het anders gedaan, hé, ze is er met een Turk van onder getrokken. Dat had ik wel niet bedoeld. 'k Ben haar jaren nadien nog eens tegengekomen, heel toevallig, ze zag er zeer bleek uit ...

JULIA ... van teveel binnenzitten en teveel theedrinken.

PAULA En ze zei mij dat ze een kind had met die Turk of was het twee? Gij nog altijd niet, zeker, vroeg ze op een toontje dat mij niet aanstond. Het zijn toch geen straatlopers of leeghangers, vroeg ik haar en ze was op haar tenen getrapt.

JULIA Dat is goed gezeid.

PAULA Neen, 'k heb er spijt van gehad, Juliake. Het zijn brave gasten, die

rioolputten delven en straten leggen.

JULIA En ramen wassen, gelijk die pee ginder.

PAULA Aykan.

JULIA Wat een rare naam!

PAULA Betekent bloed zo glanzend en schoon als de maan. Aykan werkt voor E.P. Cleaning. Daar staat een vrouw aan 't hoofd. Dat was wennen, zei hij, luisteren naar een vrouw. Maar nu heeft hij respect voor mevrouw Eva.

JULIA Eva, gelijk mijn dochtertje.

Julia zingt een wiegeliedje. Paula pikt in, maar Julia onderbreekt haar.

JULIA Gij hebt geen kinderen en ge kent dat liedje ook? Voor wie hebt ge dat gezongen, heeft Aykan kinderen, misschien?

PAULA Ja, Juliake.

JULIA Kleine kinderen?

PAULA En grote kinderen.

JULIA Mijn kind zal ook al groot zijn. Als het nog leeft. Ze zouden mij toch een doodprentje sturen, hé Paula?

PAULA Waarom zou uw dochter niet meer leven?

JULIA Ja, waarom zou mijn dochter niet meer leven? Ik heb haar niet doodgeschopt.

Paula herneemt het liedje.

JULIA Stop ermee, Paula, mijn hoofd bonkt. *Stilte* Waar gaan we naartoe? Ge hebt geen auto meer.

PAULA Een wandelingske maken in de hof, Juliake. 't Is zo'n een schone hof.

JULIA En dan gaan we naar de cafetaria.

PAULA Ge zijt een snoeperke, hé, Juliake.

JULIA Gij zijt een snoeper. Ge snoept u dik van 't verdriet. 't Is waar, hé.

PAULA Een Turks gebakje met amandelen en honig maakt het leven zoet,

Juliake.

JULIA Maar dat vindt ge hier niet!

TRACK 6 Tarkan Kuzu Kuzu

Paula danst en Julia doet mee.

Af.

7

Eva en Celine nemen een stoel en gaan zitten.

CELINE Hoe is het met Jeroen?

EVA Moet jij toch weten. Je ziet hem meer dan ik.

CELINE Voor zaken, ja.

EVA Hij vond je wel heel hypocriet. Je verwijt hem dat hij naar de hoeren gaat terwijl je zelf tijdens zijn afwezigheid mannen ontvangt.

CELINE Waarom zegt hij dat tegen jou?

EVA Omdat hij wist dat je mij van die schimmel gesproken hebt, zeker.

CELINE Weet je wat hij zei toen ik die schimmel zag? Dat die afkomstig was van badschuim in het hotel! Ik ben geen debiel, hé.

EVA Weet je waarom hij zo graag met mij naar bed wou? Omdat we dezelfde horoscoop hebben. Dat moest vuurwerk geven!

CELINE En heeft het vuurwerk gegeven? Natuurlijk niet. Heeft hij nog andere dingen over mij gezegd?

EVA Ik ben niet bij hem geweest, Celine, om hem over jou uit te horen, maar voor zaken. Ik zou fors willen uitbreiden. Daarover ging het.

CELINE Fors uitbreiden? Dat is natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan.

EVA Jeroen raadde me aan om bij jou aan te kloppen.

CELINE O ja?

EVA Ik heb de cijfers van je bedrijven opgevraagd.

CELINE En?

EVA Een kat vindt er haar jongen niet.

Celine lacht.

EVA Jij vindt dat komisch.

CELINE Heb je geld nodig? Ik heb geërfd, meisje. Veel geld. Heel veel geld.

EVA O ja? Ook dat deel dat je ouders mij hadden willen schenken? O, sorry ... gecondoleerd, Celine.

CELINE Mijn ouders zijn niet gestorven.

EVA O, gelukkig maar!

CELINE De erfenis kwam uit onverwachte hoek.

EVA Dat doet het meest deugd, zeggen ze. Gefeliciteerd.

CELINE Dank je. We kunnen dus zaken doen.

Korte stilte

EVA Dat wou ik weten.

Eva en Celine op en naar het publiek.

EVA Ik trok naar Jeroen om hem het nieuws te melden. Maar hij was al op de hoogte. Hij wist ook van die erfenis en hij wist nog meer: Celine is de natuurlijke dochter van de buurtslager.

CELINE Erkende dochter!

EVA Bastaard. Van die klootzak die ik indertijd een pakje charcuterie in het gezicht heb gegooid.

CELINE Merci. Maar wie ben jij dan wel? Uit wiens hol ben jij gekropen? Je weet het niet eens.

EVA Wind je zo niet op. We stammen allemaal af van bastaards, anders hadden onze voorouders de pest, de hongersnood en de oorlogen niet overleefd. Allez vooruit, nu de deal! Ik heb wel een voorwaarde.

Korte stilte

CELINE En die is?

Korte stilte

EVA Ik wil mijn boekhouder.

Korte stilte

CELINE Vertrouw je de mijne niet?

Korte stilte

EVA Geen zwarte boekhouding.

Korte stilte

CELINE Geen zwarte boekhouding?

Korte stilte

EVA Geen witwasoperatie.

CELINE Die domme gans draagt haar geld liever naar de staat dan er zelf van te profiteren. Die communistische reflex gaat er bij haar maar niet uit!

EVA De staat dat zijn wij, Celine. Wij zijn staatsburgers met rechten en plichten.

CELINE Dat spreek ik niet tegen.

EVA Verwijt me dan niet voor communiste.

CELINE Het zijn niet mijn woorden, Eva, maar die van Jeroen. *Korte stilte* We zijn afgedwaald.

Korte stilte

EVA Geen zwarte kas, zei ik.

CELINE Jeroen had mij verwittigd: ze is een steenezel.

Korte stilte

EVA *staat op* Zo geraken we er niet uit. *Zet haar stoel terug op zijn plaats en blijft achter haar stoel staan.*

CELINE *staat op en gaat haar stoel terug zetten en blijft achter haar stoel*

staan O, dat laat hij aan mij over. Maar hij heeft het wel voor jou. *Af.*

EVA Dat weet ik. *Af.*

8

TRACK 7 Neil Sedaka 'O Carol'

Julia en Paula, zingend en dansend, op. Julia draagt een handverband en heeft een plastic zak mee.

EINDE MUZIEK

Julia zet de plastic zak neer, maakt het verband los en geeft het aan Paula die het weg stopt. Paula bekijkt haar handen.

JULIA Mijn handen pieken (branden) nog altijd van die brandnetels.

PAULA Ge hadt handschoenen moeten aandoen, hé Juliake.

JULIA Wie had gedacht dat die brandnetels zo hoog zouden staan en zoveel? Ge hadt er ook kunnen uittrekken, hé Paula. Ze maken daar soep van, zeidt ge?

PAULA Ja, netelsoep. Heel lekker, Juliake.

JULIA Hebt ge dat al gedronken?

PAULA Neen. 'k Weet het van horen zeggen, Juliake.

JULIA Waarom hebt ge geen busselke brandnetels meegenomen als het zo lekker is?

PAULA Ik maak geen soep, Juliake.

JULIA Wij krijgen alle dagen soep. Heel lekkere soep, maar geen brandnetelsoep. Verkopen ze dat in de winkels, brandnetels?

PAULA 'k Peins het niet, Juliake.

JULIA Iets voor u, Paula, brandnetels verkopen aan de winkels, ge zijt toch werkloos en ge hebt niet veel materiaal nodig, alleen een paar handschoenen om ze uit te trekken, 't is waar, hé.

PAULA Ja, Juliake, maar 'k ga het niet doen.

JULIA Liever lui dan moe. *Julia laat haar lastic zak staan en gaat zitten.*

PAULA Zeg dat niet meer, hé Juliake, ge moogt dat peinzen, maar ge zegt dat niet. Knoop dat goed in uw oren. En wat zit er daar nog in die plastic zak. Gij hadt toch alles teruggegooid?

Julia springt recht en gaat de plastic zak oprapen.

JULIA Die scheutjes heb ik ginder in de grond gestoken, terwijl dat gij uw behoefte deed en die baksteentjes heb ik weggegooid. Pats op de serre, maar er zat geen glas meer in, k heb alleen nog een takje. ‘k Gebruikte dat om op Evatjes kuiten te slaan. *maakt een beweging.*

PAULA Ja maar, niet slaan, hé! *vlucht naar haar stoel.*

Julia gaat zitten.

JULIA Ge hebt nu mijn huis gezien. ’t Is erg, hé. Moest tante Germaine het nu zien.

PAULA Tante Germaine? ’t Was dat wat ik u in de auto wou vragen, wie is dat eigenlijk, Juliake?

JULIA ‘k Heb het van haar geërfd. Ik heb haar nooit gezien en ik stond in haar testament.

PAULA Allé, proficiat, Juliake.

JULIA Ik heb daar gewoond, hé. ’t Was dan tenminste proper en Evatje hielp bij het wieden en rakelen. En in de achternoen fietste ik dan rond, langs het kasteel van de kasteelmoorden en het tennisveld met de heertjes in het wit en de vrouwtjes in een kort rokje en langs het schooltje en de boerderijen, de roggevelden en de velden met haver voor de paarden die de karren voorttrokken over de putten in de weg en de boerenpaarden die de ploegen trokken en we reden dan over de kasseiweg naar ’t gesticht met de stoute jongens achter een grote poort en ijzeren hekkens en langs de bomputten en langs de torens, hoge torens en de jongens klommen naar de top en gooiden vandaar brandende papieren zakken naar beneden en niemand hield hen tegen en ze kropen door de haag, een hoge stekkerhaag, hun billen zaten vol schrammen, ze droegen een korte broek, echte snotneuzen en ze kwamen langs de achterdeur naar binnen en vroegen of ze eens mijn dingies mochten zien. ‘k Heb ze weggejaagd en weet ge wat er dan gebeurde? Ik werd opgepakt, ik moest daar weg.

PAULA Waar naartoe?

JULIA Naar de gevangenis, tiens. En ‘k ben niet meer teruggekeerd naar huis. En nu, wat een vuile boel! *Staat recht* Tante Germaine zal zich omdraaien in haar graf.

PAULA Maar wie is die tante Germaine nu eigenlijk?

JULIA Dat ik het niet weet. ‘k Heb het u toch gezegd. *Onrustig, gaat naar het midden* Allé, ‘k was zo blij als ik het huisje zag. Er was een keuken en een voute en een slaapkamer, twee slaapkamers, twee grote slaapkamers met een kleerkast en een bed met een nieuwe matras en op het nachtkastje stond een wekker. Ik heb die eens overwonden, de veer was kapot en ik stak het op Eva. ‘k Had dat niet mogen doen. Evatje hilde tranen met tuiten. En ik kon dat niet verdragen. Ik werd zeer nerveus *stilte* en die keer, och arme, haar voetje geraakte in de spaken, verdorie en we vielen op die harde zandstenen die onze knieën schaafden en de ketting was van ’t kamwiel gesprongen en ik kon die niet meer aanspannen en we sukkelden te voet naar huis, langs de graskant en de hagedissen flitsten weg, Evatje pakte er een en zijn staart brak af. De bakker in zijn auto stopte, hij vroeg me of ik mijn schulden al kon betalen en Evatje kreeg toch een krentenkoek. Maar ’t is nu een vuile boel, hé Paula. Het hekken is verroest en als ge het openmaakt, stuift er daar een bende ratten en kwetterende vogels uiteen ...maar allé, we hebben ’t gras plat gelopen en de braamstruiken en de netels wat opzij gedaan en we zijn tot aan de voordeur geraakt en langs de zijkant en we hebben naar binnen kunnen kijken, hé Paula.

Paula komt bij Julia.

PAULA Overal stront, hé Juliake, bergen stront.

JULIA Ja, veel stront. Dat was er vroeger niet. Zou Aykan dat niet kunnen opkuisen? In ’t kot staat een zeis om het gras en de netels te maaien en er is ook alle gerief om te snoeien en de haag te scheren. En er staat een schop om de stront weg te scheppen.

PAULA Gij hebt dat zo laten verwilderen, Juliake?

JULIA Ik heb dat niet laten verwilderen. Ik wist dat niet.

PAULA En ze hebben u dat niet gezegd, Juliake?

JULIA Neen. Anders zou ik dat moeten weten, hé Paula. ‘k Ben echt beschaamd, hé Paula. Zo’n wildernis tussen al die schone villa’s. Aykan mag er aan beginnen als hij wil. Ge vraagt aan Lieske, de bediende, geld want gratis

moet hij dat niet doen. *Panikeert* Waar is mijn beertje?

PAULA Hier, Juliake. *haalt het uit haar tas, geeft het* Ge hadt het laten liggen.

JULIA Gij moet daar afblijven, Paula. Niemand mag er aan komen. Niemand.

PAULA Ik had het moeten laten liggen?

JULIA Neen, ge hadt moeten zeggen: Juliake, ge vergeet uw knuffelbeertje. Dat is toch niet moeilijk. *Opgewekt* En waar gaan we de volgende keer naartoe? We moeten ervan profiteren, hé, Paula, ge hebt uw auto terug.

PAULA *Opgelucht* 't Is best! Ge zoudt eens moeten weten hoeveel boetes ik heb moeten betalen voor de overtredingen die die snotneus met mijn auto begaan heeft.

JULIA En hebt gij die boetes moeten betalen?

PAULA Wie anders, ze kwamen op mijn adres toe.

JULIA Gij zijt veel te braaf, hé Paula. Vergeet het niet te vragen aan Aykan, hé, en zeg dat hij zijn handschoenen niet mag vergeten.

PAULA Netelvuur verwekt liefdesvuur, Juliake!

JULIA *bekijkt haar handen* Liefdesvuur!? *Ze blaast de pijn weg, blaast het liefdesvuur uit en haast zich weg, achternagezet door Paula. Af.*

9

TRACK 8 Nick Cave & The bad seeds, Fifteen Feet of Pure White Snow

Eva en Celine op met een glaasje wijn en de wijnfles. Ze voeren een informeel gesprek dat overstemd wordt door de muziek.

MUZIEK UITFADEN na 30''

Beiden komen naar voor

EVA Jeroen Torfs had hier en nu een lofrede moeten houden over het succes van onze firma E.P. CLEANING- C. DE WIT.

CELINE Spectaculaire groei!

EVA Werknemersbestand vervijfvoudigd.

CELINE Omzet vertienvoudigd!

EVA Zijn lievelingsmuziek stond klaar.

CELINE Zijn lievelingsdrug lag klaar.

EVA En ik had het 'Journal secret' van Poesjkin gelezen. De orgie moest niveau hebben.

CELINE Hij had helaas een andere afspraak.

EVA En daar wist jij van! Plots was je verdwenen.

CELINE Jij ging slapen, zei je en ik dacht, ik zet nog een stapje in de wereld.

EVA Ik ben je gevolgd en wou het net opgeven, toen ik je zag uitstappen aan een afgelegen villa.

CELINE Jeroen had me een berichtje gestuurd om dringend zaken te bespreken. Jij kent de villa toch? Je staat er nog op de loonlijst.

EVA Dateert van mijn studententijd.

CELINE Je hebt er gewerkt als hoertje.

EVA Ik moest geld verdienen om mijn studies te betalen.

CELINE Ik heb me inderdaad afgevraagd, waar haalt zij het geld vandaan?

EVA En ik stilde mijn honger met afval voor de katten.

CELINE En ik die vermoedde dat pa je sponsorde.

EVA Ik heb hem een keer terug gezien. Het was op een kunstbeurs. Hij raadde me aan om een werk van Dees De Bruyne te kopen. Ik heb het toen niet gedaan. Ik weet niet meer waarom? Waarschijnlijk omdat ik het te duur vond voor een tekening. Hij had iets mee van een schilder die lange tijd doodgezwegen werd omdat hij fout geweest was in de oorlog. In een oorlog is iedereen fout, zei hij.

CELINE Dat herinner ik mij ook nog. Het was tijdens de verkiezingsperiode.

EVA Ja en hij zei toen ook nog: kinderen zijn veel slimmer dan hun foute vaders.

CELINE Slimmer? Sluwer.

EVA Hij zei slimmer.

Stilte

CELINE Weet je dat pa mij Celine genoemd heeft naar de Franse schrijver, Louis Ferdinand Céline, een antisemiet, jodenhater, maar volgens hem geniaal. Ma vond Celine een heel mooie naam, betekent trouwens hemels, goddelijk.

Stilte

EVA Toen ik pa vroeg of het waar was dat hij mij verkozen had boven een zwart kind, zei hij dat er nooit sprake geweest is van een zwart pleegkind.

CELINE Zei hij dat? En wat zei hij nog meer?

Stilte

EVA Hij heeft mij goede raad gegeven.

CELINE Goeie raad?

Stilte

EVA ‘Probeer het beste van je leven te maken. Niet iets, maar het beste. Dat geeft de meeste voldoening en geeft ook zin aan je leven. Het leven op zich heeft trouwens geen enkele zin.’

Stilte

CELINE Ik heb nooit raad van hem gekregen. *Stilte* En wat zei hij nog meer?

EVA Wat had hij nog meer moeten zeggen?

CELINE Wat hij mij verzwegen.

Stilte

EVA Hij was impotent.

CELINE Heeft ma mij verteld.

Stilte

EVA En omdat hij geen kinderen heeft, gaat hij zijn vermogen schenken aan een goed doel.

CELINE Uit rancune.

EVA Ik dacht uit menslievendheid.

CELINE Uit pesterij.

EVA Als ik het goed begrijp, hebben jij en Jeroen in de villa afgesproken om te investeren in bordelen?

CELINE In studentenkoten! Maar ook in bordelen, ja, in escorte. Als je ziet hoeveel eerbare mensen hun centjes beleggen in de seksindustrie, kan je moeilijk zeggen dat het geen eerbare bedrijfstak is. En het wordt met de dag eerbaarder!

Stilte

EVA Wat zijn eerbare mensen?

CELINE *lacht* Ik zou het niet weten. À propos, ik heb ook beslist om mijn aandelen in het bedrijf E.P. CLEANING – C. DE WIT te verkopen.

EVA Uit pesterij.

CELINE Dat heeft met pesterij niets te maken, maar met keuzes. Ik begrijp je ontgoocheling, je grootheidswaan krijgt een ferme deuk. Je zult andere partners moeten zoeken voor een beursgang. Knip de naam C. DE WIT maar weer weg.

Stilte

EVA Ik had een voorgevoel. Jij kan me niet verrassen, Celine, ik heb trouwens al mijn voorzorgen genomen.

CELINE Ga je ook verkopen?

EVA Wat dacht je?

CELINE Wat wil je dan doen? Immobiliën?

EVA De huizenmarkt stuikt in elkaar.

CELINE Alles stuikt in elkaar.

EVA Behalve prostitutie en drugshandel.

CELINE En wapenhandel. Wil je een kalasjnikov?

TRACK 9 Nick Cave & the bad seeds (1'22")

Eva en Celine dansen.

EINDE MUZIEK

EVA Ik geloof je niet, zei Jeroen. En toch is het zo. Toch niet omdat dat wijf van een Celine, ja, zo zei hij dat, dat wijf van een Celine, je de duivel aandoet? Het is tijd voor iets anders, iets nieuw. Ik heb aanbiedingen zat. Aanbiedingen zat? Het is ooit wel eens anders geweest. *Stilte* Ik heb me lelijk vergist, Eva, het leven had er helemaal anders uitgezien als wij samen waren gebleven ...we hadden een kroost kunnen hebben, een nageslacht hahaha ... maar als ik mijn leven mocht overdoen zou ik precies hetzelfde doen, het is mijn lot. Ik geloof niet in voorbestemming, zei ik. En ik geloof niet in toeval, antwoordde hij terwijl hij naar zijn boekenkast slofte waar hij iets zocht dat er niet lag, iets over horoscopen, dacht ik. Het 'journal secret' van Poesjkin, hoorde ik hem roepen, heb jij hier weggenomen ... in elk gat een lul, zo wou de gravin het ...die walgelijke adel. Heb je mij gegeven, riep ik. Hij nam een boek van de plank, 'Gedichten' van Leonard Nolens. Ik zei dat ik Nolens niet kende. Ik daarvoor ook niet, antwoordde hij, en dit vers heb ik onthouden: Zeg aan de kinderen dat wij niet deugen. *Stilte* Hij legde het boek terug en verliet de kamer. Even later hoorde ik de voordeur dichtslaan.

TRACK 10 vervolg

CELINE Jeroen werd een week later in verwarde toestand opgepakt en daarna opgenomen in een ontwenningsskliniek, waar hij onverwacht een einde aan zijn leven maakte. *Stilte* Eva en ik sloten dit hoofdstuk af met een pousse café in een brasserie in de nabijheid van de plaats waar we een korte rouwdienst hadden bijgewoond. We hadden mekaar niets meer te vertellen, wensten elkaar het beste voor de toekomst en namen afscheid.

Ze wendt zich nu tot Eva. Ze embrasseren elkaar. Celine af. Eva neemt de telescopische steel en het tafelkleedje van tafel en vertrekt ermee.

10

TRACK 11 Dionne Warwick Anyone who had a heart (50'')

Julia en Paula ,zingend, op.

EINDE MUZIEK

PAULA Hoe is het met ons Juliake?

JULIA Paula, ik heb aan Lieske, de bediende, gevraagd of ze al betaald heeft voor het opruimen van de stront. Maar ze zei dat ge nog geen bonnetje binnengebracht hebt. Is die Turk nog niet langs geweest?

PAULA Neen, Juliake.

JULIA Paula, ik ben kwaad op u.

PAULA Ja maar, Juliake, ik heb ook nog mijn privé leven, hé.

JULIA Ja, wie niet.

PAULA Mijn vent stond gisteren aan de achterdeur.

JULIA 't Is niet waar!

PAULA Hij heeft op zijn blote knieën gesmeekt om te mogen terugkomen.

JULIA Ge hebt toch de achterdeur tegen zijn neus geslagen.

PAULA Hij zou er zijn voet tussen gestoken hebben, Juliake.

JULIA Ge zijt een seut, hé.

PAULA Ja, 't is waar, Juliake.

JULIA En ge kunt niet meer bij mij op bezoek komen, is het dat wat ge wilt zeggen?

PAULA Neen, Juliake.

JULIA Maar zoveel niet meer, waarschijnlijk. Ge moogt hem anders meebrengen of zijt ge bang dat ik hem ga verleiden? *lacht*

PAULA Ja, wie weet. Weet ge wat hij mij gezegd heeft over uw tante Germaine? Dat ze een collaborateur geweest is.

JULIA Ja, 'k heb dat ook nog gehoord dat woord, zeg dat nog eens?

PAULA Collaborateur.

JULIA En wat wil dat nu zeggen?

PAULA Dat uw tante Germaine binst de oorlog meegedaan heeft met de vijand. Met den Duits.

JULIA Dat wist ik niet, Paula. Ze gaan mij daarvoor toch niet straffen?

PAULA Dat weet ik niet, hé Juliake.

JULIA En wat zegt René?

PAULA René zegt dat haar eigendom waarschijnlijk aangeslagen is door de staat. En de openbare onderstand heeft er voor gezorgd dat ge daar hebt mogen wonen.

JULIA Openbare onderstand, dat zegt mij iets ... ze hebben het afgepakt?

PAULA Hij peinst dat, Juliake.

JULIA Maar gelooft gij uw vent? Hij bedriegt u, hé Paula.

PAULA Dat is iets anders, hé Juliake.

JULIA Hoe ziet uw vent er uit, Paula? Ik ga eens raden.

Paula haalt haar portefeuille uit haar tas.

JULIA Hij zit nog altijd in uw portefeuille? Ge hebt die foto niet gescheurd?

Paula haalt een foto uit haar tas.

PAULA Ik zou hem u anders niet kunnen tonen, hé Juliake.

Ze geeft de foto aan Julia.

JULIA Hij heeft een snor. Die Turk ook, zeker.

PAULA Alle Turken hebben een snor, zeggen ze toch, hé Juliake.

JULIA Hij lijkt een beetje op een Turk.

PAULA Donker type, ja.

JULIA Dat de jonge meisjes daar op vallen? En kijkt hij niet een beetje scheel? Ja, hé.

PAULA Hij heeft een oogje dat een beetje lui is.

JULIA Een beetje veel.

PAULA Dat is zijn sex appeal, hé Juliake.

JULIA 't Is toch maar een leijkaard.

PAULA Juliake!

JULIA Allé in mijn ogen. En wat als Aykan terugkomt?

PAULA Goeie vraag, Juliake.

JULIA Ge kunt afwisselen.

PAULA Een goed gedacht, Juliake, maar zo ben ik niet.

JULIA Ik ook niet, Paulake, 'k moest het u nog zeggen, dat van die seks met al die venten, dat moet ge niet geloven, hé, ik heb dat uit mijn duim gezogen. 'k Heb dat gezegd om de aandacht te trekken. 'k Ben beschaamd dat ik u dat allemaal gezegd heb.

PAULA Gij kunt nogal liegen, Juliake. Maar hoe zijt ge dan aan een kind geraakt? Dat is ook gelogen, zeker. Allé, Juliake, zo liegen!

JULIA Van Frans is het niet gelogen. Frans hebben ze echt gesteriliseerd.

PAULA Steriliseren is weer in de mode, zeker. Dat jong ding dat mijne René verleidde, heeft zich ook laten steriliseren. Van uw waterfluit moest ze toch geen schrik hebben, zei ik tegen René en hij begon te huilen gelijk een wolf. *Huilt gelijk een wolf* 'k Had er deernis mee.

JULIA Omdat hij niet kan, en gij zijt daar bijgebleven?

PAULA Chernobyl, zegt u dat iets?

JULIA Neen.

PAULA In Chernobyl is een atoomcentrale ontploft en er zijn radio-actieve stofdeeltjes vrijgekomen die kankerverwekkend zijn en Miet Smet, de minister, had die wolk vol giftige stofdeeltjes niet gezien, beweert ze, maar eigenlijk wel gezien, maar verzwegen, 'k zeg u dat in vertrouwen, hé Juliake, niet verder vertellen of ze kunnen er mij voor in de bak steken. Nu, die kankerverwekkende stofdeeltjes zijn bij ons terechtgekomen, op de spinazie in onze moestuin en al de mannen, die spinazie uit hun moestuin gegeten hebben, zijn volgens René impotent geworden. Ge weet wat dat is?

JULIA Neen.

PAULA Dat ze niet meer kunnen, dat verstaat ge wel, hé.

JULIA *lacht* Een waterfluit.

PAULA Ja en nu zwijgen we daarover. En nog iets, Juliake, van steriliseren gesproken, René vind dat ze beter de collaborateurs hadden gesteriliseerd, want dat is erfelijk.

JULIA Ja?

PAULA Het zijn slechte mensen, Juliake.

JULIA Tante Germaine?

PAULA Ja, slechte familie, Juliake.

JULIA René wil niet meer dat ge hier nog komt, zeker?

PAULA Toch wel, toch wel, Juliake, toch wel.

JULIA En wanneer gaat ge dan komen?

PAULA Tussendoor.

JULIA Liefst de dinsdag, de donderdag en de zondag.

PAULA 'k Ga dat moeten bekijken, hé Juliake. Tot ziens. *Af.*

JULIA Openbare onderstand? 't Is mijn huis, schele aap! *Stilte* Ik geloof niet dat Paula nog gaat terugkomen. De vorige begeleidster is van de een op de andere dag weggebleven. Ze had een nieuwe vrijer en ze heeft zelfs geen afscheid genomen. Ze heeft zelfs niet gezegd: alle, tot ziens, Juliake. 't Was scheiden gelijk een hond van zijne stront. En van stront kan ik meespreken, hé. Wie gaat er hem opscheppen? 'k Ben alleen. *Aanroept* Onze Lieve Vrouw! *Zingt het lied 'Lieve Vrouw van Vlaanderen'.*

Liefde gaf u duizend namen
groot en edel schoon en zoet,
maar geen één die 't hart der Vlamen
even hoog verblijden doet
als de naam o Moedermaagd
die Gij in ons landje draagt,
schoner klinkt hij dan al d'anderen:
onze Lieve Vrouw van Vlaanderen (bis) *Af*
Off Waar men gaat langs Vlaamse wegen
oude hoeve, huis of tronk
komt men u, Maria, tegen

staat uw beeltenis te pronk

...

Paula op.

PAULA ‘k Heb die zotte muts horen zingen tot op straat. Allé, René, waar blijft ge? Ik ga daar niet in de kou staan wachten, hé. *Stilte* Hij heeft mij naar hier gebracht. We hebben maar één auto meer. *Stilte* Hij zal weer op café zitten, discussiëren over politiek en voetbal. Hij moet het uurwerk in het oog houden. Hij heeft me toch niet vergeten. *Stilte* Hij is al een tijdje met vervroegd pensioen en verdient nu wat minder en daarom hebben wij een auto weggedaan. De mijne. *Stilte* Hij heeft hem toch niet weer aan dat jong ding gegeven, zeker? *Stilte* ‘k Ga de bus pakken. Hij moet mij niet meer komen halen en morgen ga ik werk zoeken. In de horeca of aan de kassa in de Carrefour. ‘k Heb bij de post gewerkt en ze hebben mij ontslagen. ‘k Heb in een diepe put gezeten. René heeft er mij uitgetrokken maar er dan weer ingeduwd. Nu ga ik er zelf uitkruipen. *Af.*

11

TRACK 12 Aria Bei Männern, Welche Liebe Fühlen

Eva, met laptop, op. Ze geniet van de muziek. Gaat op een ontspannen, nonchalante manier met de voeten op tafel zitten. Bekijkt haar mails.

Julia op. Ze gaat tot aan het einde van de straat. Kiest dan de linkse straat. Na enkele stappen blijft ze vermoeid staan; de muziek doet de vermoeidheid vergeten.

JULIA Opera en belcanto. MUZIEK ZACHTER ZETTEN Dat is toch mooi, hé! *Ze ziet een hoogtewerker* Dat is wat, hé, een hoogtewerker. *roept* Aykan! Aykan! ‘k Mag die mens niet storen, hé, ziet dat hij er afvalt! Ik zou zo graag eens met die mens een klapke doen. *Roept* Aykan! ‘k Heb een werkje voor u. *Stilte* Hij hoort mij niet of hij wil mij niet horen, dat kan ook, hé. Of misschien is het Aykan niet.

Eva klappt haar laptop dicht, MUZIEK UITFADEN neemt haar gsm, toetst een nummer in en wacht.

Julia merkt Eva op en gaat wat dichterbij.

JULIA *roept* Mevrouw, ik vraag u een bijdrage voor de dag van de handicap.

Geen reactie van Eva. Ze luistert, verwacht een antwoord op haar gsm.

JULIA Mevrouw, ik vraag u een bijdrage voor de dag van de handicap.

Geen reactie. Eva luistert, verwacht een antwoord op haar gsm.

JULIA Mevrouw, ik vraag u een bijdrage voor de dag van de handicap.

Eva, nog altijd aan het luisteren, jaagt Julia weg zoals men kippen wegjaagt, met krachtig geluid en breed gebaar.

JULIA Ik ben geen kip, hé. Ik ben een mens. *Ze weigert weg te gaan.*

EVA *hoort de onbezette toon* Eindelijk! *Luistert* Met Eva Pasterman, *luistert* Inderdaad. *Luistert* U hoeft zich niet te verontschuldigen. Ik kan op die dag en dat uur mijn contract komen onderhandelen. *Luistert* Tot genoeg.

Ze denkt na, herinnert zich de aanspreking. Staat recht, ziet Julia staan.

JULIA Mevrouw, ik vraag u een bijdrage voor de dag van de handicap.

EVA Mevrouw, de dag van de handicap bestaat niet meer.

JULIA Dat weet ik wel, maar als we genoeg geld hebben kunnen we die dag weer invoeren. Is dat Aykan op de hoogwerker, Aykan, een Turk, die ruiten wast? Ik zou hem willen vragen om een oud huisje proper te maken en de tuin ook. Er staat materiaal. Paula, mijn begeleidster, is op speelreis en 'k moet nu alles zelf regelen. En hoe langer we wachten hoe hoger de berg stront en hoe hoger de haag staat. Er staat een ladder om de haag te scheren, maar misschien zijn de treden rot. Maar hij brengt zelf wel een ladder mee, hé.

EVA Ja, natuurlijk, kom binnen.

Ze gaan binnen.

EVA Zet je.

Julia gaat zitten.

EVA Een glaasje Fanta?

JULIA O, ja, *Eva haalt een Fanta*, 'k zou alles uitdrinken, zelfs mijn pies.

Eva schenkt een glaasje in. Julia drinkt gulzig.

JULIA Ee Pee Klieninge heet dat hier, hé. Ik ken maar twee cijfers, de Ee en de Pee.

EVA Twee letters, bedoel je.

JULIA Ja, natuurlijk, de letters Ee en Pee en Ee komt van Eva en Pee komt van Pasterman. Eva Pasterman Klieninge. Mijn dochter heet ook Eva Pasterman en ik ben Julia Pasterman.

EVA Het is hier wel Eva Pastermans CLEANING.

JULIA Wat is het verschil?

EVA Een s verschil.

JULIA Mijn dochter zit in Amerika. Ik heb haar in lange tijd niet gezien. Ze is vertrokken toen ze nog maar juist haar communie had gedaan. Ze hebben haar van mij afgepakt, madame.

EVA Afgepakt? Waarom?

JULIA Het was zo'n doende kind, hé, ik kon er op de duur geen weg meer mee.

EVA En was je dan niet blij dat ze haar geplaatst hebben?

JULIA Geplaatst hebben? Neen, neen.

EVA En kwam ze niet regelmatig op bezoek?

JULIA Ja, maar dan niet meer.

EVA Waarom niet meer?

JULIA Waarom niet meer, waarom niet meer, als ge iets vraagt zeggen ze, ze is in de kliniek en ze is nog in de kliniek en een andere keer ze is in een school en leert ze goed, vroeg ik, ze doet goed haar best, zeiden ze en als het past zal ze wel eens afkomen, maar het paste dan niet voor mij, moeilijk, moeilijk...

EVA Waar woon jij nu?

JULIA In de Wende. 't Was koers op teevee. 'k Kijk alleen als 't voetbal is. Al die kleuren en die kapsels en die met zijn lange neus, die in de weg staat en boem en pats boem en dat roepen en tieren en fluiten en zingen en trommelen en vechten.

EVA Ben je weggelopen?

JULIA Weggelopen? Neen, ze weten dat ik terugkom. Ik ben daar graag. Cyriel, die daar ook is, zei mij dat hij tante Germaine kende van op een foto in de Humoradio. Tante Germaine was een echte vedette, maar dat weet gij natuurlijk niet.

EVA Ik heb over je tante Germaine een dossier gezien.

JULIA Een wat?

EVA Verslagen van de rechtbank.

JULIA De rechtbank!? Oeioeioei, de rechtbank ...'k moet het niet weten.

EVA Hoe ga je terug?

JULIA 'k Ben met de bus gekomen en dan nog een eindje te voet.

EVA *staat op* Kom, ik breng je naar de Wende.

Ze springt recht.

JULIA O, dank u wel. *Eva brengt de drankjes weg. Roept Eva achterna* En rijdt ge ook eens langs mijn huisje?

Eva op.

EVA Ja.

JULIA Ik zal u zeggen waar het is. Het is daar een vogelparadijs, madame: merels, lijsters, mussen, meesjes, eksters en een echte koekoek, die zit daar te slapen en 's nachts pakt hij muizen en er vliegt ook een bonte specht rond, tok tok tok.

EVA Tok, tok, tok, ga je mee?

Beiden af.

TRACK 13: Aria (tijdsverloop)

12

Julia en Eva op. Ze gaan naar de bank die achteraan staat, brengen die naar het midden.

JULIA In één twee drie lag het plat. Die bulldozer had er geen werk mee. De muren stuikten ineen, het dak viel in gruzelementen, ik kon mij niet meer

bedwingen, neen, 'k kon het niet meer aanzien en 'k riep naar die Turken: waarom doet ge dat? 'k Verstond eerst niet van al dat lawaai wat die ene zei, maar hij riep nog een keer: we gaan hier een moskee bouwen. Wablief? Op mijn grond?

EVA Ze gaan daar geen moskee zetten, Julia.

JULIA Vaneigens niet.

JULIA Ze doen mij bij de buk, hé madame Pastermans. Ze doen zij maar gelijk dat tante Germaine niet bestaan heeft. 't Is waar, hé. Maar ik kan ook niet zeggen dat ze bestaan heeft.

EVA Ik zal je zeggen, Julia, wat ik weet over tante Germaine. Ze is een nicht van uw vader en ze had voor de oorlog dat huis, dat nu plat ligt gekocht, maar ze heeft er zelf niet gewoond omdat ze nooit thuis was.

JULIA Waar was ze dan?

EVA Ze zong in nachtclubs ...

JULIA *roept uit* Ja, t' was een vedette, 't is juist!

EVA ... en ze had daar een kamer in de buurt. En die kamer lag vol pluchen beertjes, die ze van haar minnaars gekregen had.

JULIA Duitsers.

EVA Onder andere. Die rote Vamp, noemden de Duitsers haar, de rode verleidster, ze had ros haar en ze stripte, je weet wel ...

JULIA ... ze danste zonder kleren...

EVA En als de oorlog gedaan was, werd ze opgepakt en opgesloten in de gevangenis.

JULIA Omdat ze danste zonder kleren, natuurlijk.

EVA Omdat ze gezongen en gedanst had en gevreeën met de Duitse vijand. Maar ze zei dat ze dat gedaan had om geheimen over de oorlog te ontfutselen aan de Duitse officieren en ze zou die dan overgedragen hebben aan een koerier die voor de Engelsen werkte. Maar ze kon hen de naam van die koerier niet geven ze hebben haar in een gevangenis opgesloten, waar ze zich de dag nadien heeft opgehangen.

JULIA Dat is toch triestig, hé.

EVA Germaine had nog een zuster, Maria, en die woonde in Germaines huis. Maria werkte binst de oorlog voor de goeien, voor de Engelsen. Ze hielp Engelse parachutisten ontsnappen. Maar een collaborateur uit de streek heeft haar verraden en de Duitsers hebben haar dan gefusilleerd, doodgeschoten. Jammer, want Maria had Germaine kunnen redden.

JULIA Ik wist dat allemaal niet.

EVA Het huisje was toen een plek waar mannen van het verzet tegen de Duitsers bijeenkwamen. Na de oorlog is er een voorstel geweest om op die plek een gedenkplaat te zetten ter ere van het plaatselijk verzet tegen de Duitsers. Maar ze gaan er een villa op zetten.

JULIA Op mijne grond? 't Is toch mijne grond?

EVA Heeft je voogd je indertijd niets laten weten?

JULIA Roza van de Openbare Onderstand. Ze is dood, zeker?

EVA Ja en 't dossier is verdwenen.

JULIA Wat is er verdwenen?

EVA De papieren waarop de naam staat van de rechtmatige eigenaar.

JULIA Ik. *Stilte* Weet ge wat ik peins, ik peins dat die papieren weer gaan uitkomen. En weet ge waarom ik dat peins, Yvke, hé, die was ook een keer papieren kwijt *denkt na* een akte en ik wist niet wat dat was en hij heeft me dat goed uitgelegd, maar ik ben het weer vergeten.

EVA Wie is Yvke?

JULIA Mijn vrijer. Maar 't is lang geleden.

EVA Heb je met hem samengewoond?

JULIA Neen. *Lacht* Ook niet mee gepoept, als ge dat wilt weten.

Eva komt bij de stoel met de pop, het springtouw en de foto en draait de stoel om.

EVA *roept* Kom eens!

Julia gaat naar Eva, die de foto van de stoel neemt en aan Julia geeft. Julia bekijkt de foto.

JULIA O! Dat ben ik! In mijn zijden blouse en dat is Evatje met haar communiekleedje aan. *Ze koestert de foto* Dat is mijn foto.

EVA *toont de pop* En hier een pop zonder kop. Ken je ze nog?

Julia geeft Eva de foto en neemt de pop. Eva legt de foto op de stoel, doet haar schoenen uit ...

TRACK 14 France Gall ‘poupée de cire poupée de son’

JULIA *schreeuwt* Eva! Waar zit ge? Als ge niet uitkomt, trek ik de armen uit uw pop, ze heeft al geen kop meer, maar dan zal ze ook geen armen meer hebben en geen benen!

JULIA Ha! Ge wilt niet uitkomen!

Ze pakt het springtouw, gaat achter de bank kijken en begint te slaan. Eva maakt zich klein en kreunt en roept.

EVA *roept* Mama! Waarom doet ge dat?

JULIA ‘k Sla u dood!

EVA ‘k Heb niets misdaan.

STOP MUZIEK

Julia komt tot bedaren, ze staat recht, legt de pop en het springtouw op de bank en sukkel naar de stoel waarop de foto ligt, neemt de foto, gaat zitten en bekijkt de foto.

Terwijl Julia de stoel opzoekt, staat Eva recht en gaat ze op de bank waarop de pop en het springtouw liggen, zitten.

EVA Je hebt Eva dikwijls in de kelder gestoken, bij de ratten.

JULIA Dat weet ik niet meer.

EVA En die laatste keer heb je haar van de hoogste trap naar beneden geschopt en haar been was gebroken.

JULIA En ze hebben haar in een auto geduwd. ‘k Heb veel verdriet gehad. ‘k

Kon niet meer eten, ik spuwde alles uit en op een keer ben ik van mijn stokje gevallen. En ik kwam weer bij en ze beloofden mij dat Evatje terug zou komen. Een dag in de week.

Stilte

EVA Evatje op de foto ben ik.

JULIA Ja, maar ...mijn dochter heet Pasterman en niet Pastermans.

EVA Ik heet ook Pasterman, maar ik heb mijn bedrijf Pastermans genoemd.

JULIA Waarom?

EVA Voor de commerce klinkt dat beter.

JULIA Ha ja?

EVA Ik heb er zelfs aan gedacht om een andere naam te kiezen.

JULIA De naam van je vader.

Julia gooit het beertje weg.

JULIA Zie het liggen. *Ze gaat er naartoe* Nu is het geen beertje meer. *Ze raapt het op en begint het kapot te plukken.*

Eva neemt de pop en het touw en gaat die terug op de stoel bij de foto leggen en draait de stoel om.

JULIA Wil je het weten?

EVA Wat?

JULIA Wilt ge weten wie uw vader is. 'k Ga het u zeggen. Uw vader is mijn vader. Mijn vader heeft mij verkracht en 'k was in verwachting en gij zijt dan geboren. *Ze gaat op de bank zitten.*

Eva moet even bekomen.

JULIA *herhaalt* Mijn vader heeft mij verkracht en gij zijt dan geboren. Ik heb het nooit aan iemand verteld. Als ze het zagen dat ik in verwachting was ...

EVA Ze? Wie?

JULIA 'k Werkte in de keuken en de mensen die daar ook werkten, Angèle en

Frieda en de non, de kokkin.

EVA Als ze zagen dat je in verwachting was?

JULIA Als ze zagen dat ik in verwachting was, zeiden ze, we gaan het niet vertellen aan uw vader, want als die zou horen dat ge in verwachting zijt, zou hij rare dingen doen, hé Julia. Mijn vader zei tegen mij, dat is het leven, 't is een teken dat ge vruchtbaar zijt. En gij ook, zei ik. Zeg het aan niemand, hé, of 'k hang mij op, zei hij. Wel, hangt u dan op, zei ik en hij sneed in mijn arm *toont het litteken*. Als ze in de keuken vroegen, Julia, wie is de vader, weet ge wat ik zei? Eddy Wally. *Lacht* Hij zal goed kunnen zingen, zei de non en ze begonnen allemaal te zingen van *zingt* 'Ik spring uit een vliegmachien ...'

EVA 't Is al goed, 't is al goed.

JULIA 't Was te laat voor een abortus.

Stilte

EVA *voor zich* Foetus van twee 'onverantwoordelijke mensen' wordt niet geaborteerd, omdat het te laat is.

JULIA 't Was te laat voor een abortus.

EVA Ik word geboren, *vanaf nu zingt Julia een kinderliedje* heb toevallig een meer dan gemiddeld verstand, verzwijg mijn afkomst uit schaamte *maant Julia aan wat stiller te zingen* en angst ... ik was doodsbang dat ze mijn ware identiteit zouden ontdekken. Daar heeft niemand zaken mee, zei de psycholoog. Maar wat als ze mij tijdens een sollicitatiegesprek vragen wat de kwalificaties van mijn ouders zijn? De waarheid zeggen, zei de psycholoog, het zal als een bevrijding werken. En die vraag werd gesteld en ik antwoordde *stilte* dat ik mijn vader nooit gekend heb en dat mijn moeder een verstandelijke beperking heeft en analfabeet is. Ik werd niet aangeworven. De psycholoog zei: statistisch gezien heeft het een rol gespeeld. Ik heb de deur achter mij dichtgeslagen. Jeroen, aan wie ik het vertelde zonder er bij te zeggen dat het over mij ging, zei dat ze daar zeker rekening mee houden, dat ze het anders niet zouden vragen en hij vond die vraag over de kwalificaties van de ouders ook heel normaal. Hij maakte de vergelijking met een jonge vrouw van wie de ouders mentaal gehandicapt zijn en die een kind wil. Een normale jongen neemt toch dat risico niet, dat doen alleen paters en broeders. Moeten die daar altijd bij gesleurd worden? Eva, zou jij van een gast uit een nest van idioten en debielen een kind

willen, neen toch?

Eva ziet het springtouw liggen, neemt het, draait het plots snel rond haar nek en trekt aan de uiteinden.

JULIA Ge hebt dat vroeger ook eens gedaan.

Eva gooit het springtouw weg. Julia gaat ze oprapen.

JULIA Weet ge dat nog en we maakten daar een spelletje van. Zo hard mogelijk toetrekken tot ge bijna stikte.

Julia draait het springtouw rond haar nek, neemt de twee uiteinden. en trekt de lus rond haar nek langzaam toe.

Eva kijkt apathisch toe.

Julia stikt bijna. Haar tong komt uit haar mond. Ze zakt in elkaar. Ze komt na een tiental seconden weer bij.

JULIA *moeizaam* Het is een gevaarlijk spel, hé kind.

Julia sluit haar ogen.

EVA Mama!

Julia opent haar ogen.

JULIA Eva!

Eva helpt Julia recht.

JULIA Ge hadt mij graag zien stikken, hé!

EVA Wat zeg jij nu?

JULIA Waarom hebt ge mij niet geholpen?

EVA Ja, ik had je moeten helpen.

Stilte

Julia sloft naar haar stoel (jardin) en gaat zitten.

JULIA Ik ben weer thuis. Ik heb een lange weg afgelegd ... een heel lange weg ...

Eva gaat op de bank zitten.

EVA *imiteert Celine* Uit welk hol ben jij gekropen?

Stilte.

Eva staat recht en ook Julia staat recht, ruimen op en af.

13

TRACK 15 Mozart Divertimento

Eva en Paula op. Eva verplaatst de stoelen. Paula legt een plaid op de bank en een tafelkleed op tafel. Ze verschuiven de tafel en spreiden het tafelkleedje uit. Paula haalt de plateau met de glazen (champagne- en frisdrankglazen), Eva de fles champagne (in koeler) en de karaf met de fruitsap. Paula haalt tenslotte de hapjes.

EVA Tot straks.

PAULA Ja, tot straks.

Eva af.

MUZIEK UITFADEN

Paula begint glazen (champagne en fruitsap) in te schenken en doet haar verhaal.

PAULA Aykan had aan de bazin gevraagd of ze geen jobke had voor mij en ge ziet, 'k mocht onmiddellijk beginnen. 'k Heb een schort gekregen. Ik vind ze schoon. Vanaf morgen is het in een andere tenue. Haar bureau moet leeggehaald worden en schoongemaakt. Aan haar dossiers mag ik niet komen. Dat is al te samen twee dagen werk en daarna mag ik inspringen in de keuken ... voor zolang het nog duurt, want er komt een traiteur. 't Zullen dan interims zijn. Liefst administratief werk ... maar ge hebt niet te kiezen, hé. *Ze luistert, hoort stappen* Ze zal verschieten als ze mij hier ziet in mijn mooie nieuwe schort.

Eva en Julia op. Eva laat Julia passeren en ze gaan zitten. Julia merkt Paula op en wijst naar haar.

JULIA Maar dat is Paula. Wat doet zij hier?

EVA Werken.

Paula komt met de plateau waarop de glazen drank staan. Eva neemt een glaasje champagne.

PAULA Fruitsap voor u, zeker, Juliake?

JULIA Neen, dat andere. Wat is dat?

PAULA Champagne.

JULIA Ja dat. *Paula geeft haar een glaasje en gaat terug.*

JULIA Santé.

EVA Op je gezondheid, ma.

JULIA Op uw nieuw werk, Eva.

Paula brengt een hapje. Ze nemen elk een en vinden het lekker.

EVA *tegen Julia* Minuutje. *Ze zet haar glas op de tafel en Af.*

JULIA Haar regels, peins ik. *Gaat bij de tafel bij Paula staan* Ze is mijn dochter.

PAULA Evatje die haar voet tussen de spaken stak.

JULIA Ja, maar ze heeft er niets aan overgehouden. Ze mankt niet meer.

PAULA Weet gij waar mevrouw Pastermans naartoe gaat, Juliake?

JULIA Gaat ze weg?

PAULA Daarom geeft ze een receptie, Juliake.

JULIA Komt er nog volk, misschien?

PAULA Alleszins nog één persoon en hierachter is er een grote receptie voor 't personeel, Juliake.

JULIA Die drank prikkelt een beetje, maar 't is goed.

Paula schenkt nog een beetje bij.

PAULA Hoe is het met het huisje, Juliake?

JULIA Hoe is het met het huisje? Hoe zou het zijn, peinst ge? Heeft Aykan de stront opgekuist? Neen, hé! Hij wilde niet, zeker?

PAULA 'k Weet niet.

JULIA Hij is hier toch om het vuil werk te doen.

PAULA Ik heb gehoord dat ze het huisje afgebroken hebben.

JULIA Wie?

PAULA Wie?

JULIA Ja, wie heeft het afgebroken?

PAULA Dat weet ik niet.

Julia proeft een hapje.

JULIA Een Turkse bende. Ze gaan daar een moskee bouwen.

PAULA Ja wie weet!

JULIA Gij gelooft altijd alles, hé Paula.

PAULA Dat zou toch kunnen, hé Juliake.

JULIA Neen, ze gaan er een villa op zetten.

PAULA Allé zeg! Op uw grond?

JULIA Dat is mijn grond niet meer, Paula, ze hebben hem afgepakt. Hoe durven, hé!

PAULA Ze durven zij alles, Juliake. Misschien hebben zij dat ook zelf vol gescheten omdat ge er een walg zou van krijgen.

JULIA Ik heb er in alle geval een walg van gekregen.

PAULA Zie je wel, Juliake.

JULIA Paula, 'k zou liever hebben dat ge van af nu tegen mij mevrouw Pasterman zegt en niet meer dat kleinerende Juliake.

PAULA Als ik het niet vergeet.

JULIA Hoe is het met de schele?

PAULA De schele?

JULIA Schele René? Ge ging hem eens komen tonen.

PAULA Ik heb hem binnengestoken voor een ontwenning en daarna moet hij niet meer terugkomen.

JULIA Hij kan daar wegrotten. 't Was een slechte mens, hé, Paula, een echte hoerenjager.

PAULA Hij had voor alles een uitleg, behalve voor zijn eigen gedragingen.

JULIA Ge zijt er van af.

PAULA Ja.

JULIA Of gaat ge hem gaan bezoeken?

PAULA Nu nog niet.

JULIA Moet ge thuis blijven, misschien?

PAULA Thuis blijven?

JULIA Van Aykan.

PAULA Aykan gaat hier weg.

JULIA Waar naartoe?

PAULA Dat zijn mijn zaken niet, Juliake.

JULIA Mevrouw Pasterman!

PAULA 't Is de gewente, hé Juliake.

JULIA Maar Paula, is dat nu zo moeilijk om te zeggen mevrouw Pasterman.

PAULA 'k Ga mijn best doen, mevrouw Pasterman.

Julia, voelt zich al wat draaierig, gaat zitten.

Stilte.

JULIA Waar blijft ze toch? *Kijkt uit* 'k Ga mij hier niet sterre drinken, zulle. *Merkt haar op.* Ha, ze is daar.

TRACK 15 (zie vorige) infaden (achtergrond)

Eva op. Ze neemt haar glas van de tafel en wil gaan zitten, maar Julia staat op.

JULIA Eva, ga je mij terugbrengen, 'k heb zeer in mijn hoofd van die drank.

PAULA Moet ge geen glaasje water hebben, mevrouw Pasterman?

JULIA Neen, dank u Paula, en zeg maar weer Juliake, dat klinkt anders zo raar uit uw mond: mevrouw Pasterman.

EVA Paula, wil jij ma terugbrengen? Pak de sleutel van mijn auto.

Paula doet haar schortje af en neemt de sleutel..

JULIA *Tegen het publiek* Beste mensen, ‘k ga u niet meer zien, hé, *kijkt in de zaal* ‘k zie u wel niet goed, maar gij ziet mij wel goed, hé. Allé, het beste aan iedereen. *Naar Eva* Evatje, kind ...

Moeder en dochter knuffelen elkaar stevig.

JULIA Paula!

PAULA *houdt haar arm* ‘k Sta klaar.

Julia neemt Paula’s arm, krijgt plots een huilkramp, maar houdt zich dan in en beiden af.

Eva gaat op de bank zitten. Ze luistert naar de muziek.

EVA Een divertimento van Wolfgang Amadeus Mozart. Een divertimento is een luchtig onderhoudend muziekgenre. Het zorgt voor ontspanning en wordt vooral gebruikt als achtergrondmuziek voor recepties en banketten. *Stilte*

Eva verwacht elk moment Celine en schenkt twee glaasjes in.

Celine op. Ze gaat meteen op de bank zitten.

CELINE Sorry, Eva, ik moet even gaan zitten.

EVA Scheelt er iets?

MUZIEK UITFADEN

Celine bemerkt dat Eva’s ma hier niet is.

CELINE Je ma zou hier zijn, zei je.

EVA Ze is hier geweest, maar ze wou naar huis.

CELINE Ik had haar wel eens willen ontmoeten.

EVA Jammer, maar ik kon haar niet tegenhouden.

CELINE Ze is plots opgedoken uit het niets?

EVA Ik wist niet eens dat ze nog in leven was.

CELINE Je hebt nooit naar haar gezocht?

EVA Neen.

CELINE Hoe was het weerzien? Heel gemengde gevoelens, waarschijnlijk. Ze heeft jou tenslotte als kind in een erbarmelijke staat achtergelaten. Fysiek en geestelijk mishandeld. Kan er op die manier nog wel een band zijn, vraag ik me af. Ze zal waarschijnlijk zelf ook slachtoffer geweest zijn van geweld, en dan meestal seksueel geweld, incest, verkrachting ... en waarschijnlijk ben jij de vrucht van zo'n misdrijf. *Stilte* Dat heb je je waarschijnlijk nooit afgevraagd, maar best ook, een mens zou het niet overleven. Blij dat je kan vertrekken, zeker?

EVA Ja, ze geeft Celine een glaasje en gaat naast haar op de bank zitten heel blij met de job.

CELINE En een softe sector. Zal je ook goed liggen.

Ze toasten.

CELINE Succes.

EVA Dank je.

CELINE Jij bent een softie, hé Eva, moet je toegeven.

EVA *lachend op* Een softie, het kind van een misdrijf, een communiste, wat nog allemaal?

CELINE Maar ik bewonder je, echt, ik kijk naar je op, heb altijd naar je opgekeken, een zwak punt, *Eva drinkt in teugjes haar glas leeg* ik weet het, een heel zwak punt, is mijn moeders schuld, die kijkt altijd naar anderen op, mijn vader niet, hij is een fiere man, eigenlijk een tragische figuur, mijn natuurlijke vader, de slager, was een klootzak, maar zijn vlees was lekker, wij kregen altijd het beste, heb je ook kunnen van genieten zolang je bij ons was, hij had een aparte kassa voor de vrouwen met wie hij naar bed ging, maar ik kreeg de jackpot omdat mijn moeder de enige was die hem een kind gaf.

Eva gaat de fles halen en wil nog bijschenken.

CELINE Neen, dank je, geen alcohol meer.

EVA Ja, met al die controles. *Ze schenkt zich zelf wat bij.*

CELINE Eva, ik ben in verwachting.

EVA Is dat waar?

CELINE Ja, natuurlijk.

EVA Proficiat!

CELINE Dank je. Sperma van Jeroen.

EVA Wablief?

CELINE Het is sperma van Jeroen.

Eva krijgt de slappe lach.

EVA Sorry, sorry, sorry, neen, ik wist dat hij naar een spermabank ging. En voel je het al leven? Of is dat een domme vraag?

CELINE Het is geen domme vraag. Ze hebben al kunnen zien dat er iets aan mankeert.

EVA Oei!

Ze krijgt weer de slappe lach.

EVA Sorry, sorry, sorry ... Oké.

CELINE Ze hebben het me deze morgen gezegd.

EVA Laten afkomen, Celine.

CELINE Is moord.

EVA Komaan!

CELINE Ik vermoord Jeroens kind niet. *Stilte* En hij heeft me gevraagd om het te laten dopen, maar eh ... ik ben zelf niet gedoopt, jij waarschijnlijk ook niet?

EVA Ik heb toch mijn communie gedaan.

CELINE O, dan zou jij doopmeter kunnen zijn.

EVA *lacht* Eigenlijk wel.

CELINE Ik meen het.

EVA Ik niet.

CELINE Voor Jeroen.

EVA Voor Jeroen? Jeroen zou zeggen: er mankeert iets aan, vrucht afdrijven. Ik ken hem blijkbaar beter dan jij.

CELINE Wat is er mooier dan het kind te dragen van iemand die je graag ziet?

EVA Een gedachte uit de Romantiek.

CELINE Een gedachte van alle tijden. *Stilte* Een fruitsapje, graag.

Eva gaat een fruitsapje halen, schenkt zichzelf wat champagne bij. Ze toasten en drinken.

EVA Celine, ik moet je iets bekennen. *Stilte* Ik wou je vergiftigen. *Stilte* Geloof je mij?

CELINE Neen.

EVA En toch is het zo.

TRACK 15 (zie vorige)

EINDE